

DEO OPTIMO MAX.
UNI ET TRINO,

VIRGINI DEIPARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA,

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
manè discutienda in Scholis Medicorum, die Martis trigesimâ
Januarii, anno Domini M. DCC. XLII.

M. ROBERTO-HUBERTO LINGUET,
Doctore Medico, Præfide.

An in abscessu Mediastini, celebranda Sterni terebratio?

I.

TSI dexteritate forsitan & scientiâ, in arte Chirurgicâ, veteribus præsent *neoterici*; quibus tamen palma sit concedenda, adhuc sub iudice lis est. Omnes eundem modum non adhibuere, eundem tamen scopum omnes attingere, totique in restituendâ sanitatem humanâ incubuere. Priscis instituti observationibus, atque thesauris ditati coevi nostri, nova, magno generis humani solamine, invenerunt, inventaque dexterâ manu præstant. Ani fistulas sanant. Lacrimales ductus Cathetere peragunt. Missas facio varias operationes de calculo educendo ignotas olim, quas addidit posteritas non fraudanda laude. Verum si posterorum sua, sua etiam est veterum gloria. Hi viam captantes terentesque, plura ex nihilo deprompserunt, plurima ex tenebris eripuerunt, eorumque summopere probanda

A

diligentia, qui nihil intentatum, nihil inexpertum reliquere, omnia elaborata & summo jure aestimata literis consignarunt, quibus hereditario jure potimur, & perfrui nobis datum est. Nonnulla tamen inculta & obsoleta jacent. Quædam viribus nostris esse superiora fateatur & erubescit ætas nostra. Incuriæne aut ignorantia? Judex esto. Proh fatum! Cum tempore alterantur omnia, mutantur, labuntur, avolant, resque cundo pereunt. Nomine nunc noscitur partus Cæsareus. Exultat nephroetomia RIOLANI seculis cum successu celebrata. Et quid commemorem varias antiquorum operationes effatu dignas? Varias in curandis Thoracis morbis methodos? In fistulis costarum avulsionem? Harum in Hydrope perforationem? Quibus jungas Sterni terebrationem, cujus celebrationem præcipimus ut æger ex precipiti levetur, abscessusque Mediastini curetur. Equis unicum & quolibet periculo destitutum rejiciat remedium.

I I.

QUOTIES pus intra Mediastini duplicaturam intercipitur, ejusdem membrana abscessus adest. Hic longè frequentior quam vulgo censetur, licet præsens sæpe ignoretur, aut alterius morbi titulo tractetur. Ut causam arguit inflammationem vel propriam vel à Plevra aut Pulmone mutuam, quæ si artis ope vel naturâ ad solutionem minimè vergat, necessario locum dat suppuracioni. Tunc adest morbus omnimodè sæviens, hostis infensissimus, diversis insidiis modis, adeoque magis metuentus. Hunc multiformem rectè dixeris. Nunc enim ut Hydropis, angit, strangulat. Nunc empiematis personam agens, suffocat. Larvâ nunc plevresis induta, duro, acuto, punctorio afficit dolore. Quin & ipsam cordis palpitationem quandoque mentitur. Non mirum igitur si toties luserit Medicos. In ipsius diagnosi tota manet difficultas. Nodum solverit qui ab aliis secreverit, aut læcèndi vias tradiderit. Omnibus fermè internarum suppuracionum comitatur symptomatibus. Viget in hoc febris lenta, sicca tussicula, perpetua. Corpus macie conficitur, pallore, facie Hippocraticâ donatur, cavis dedecoratur oculis. Non minoris sunt ponderis signa propria. Ad Diaphragma sentitur gravitas, ipsius elevandi impedimentum, Pulmonum expansionis obstaculum. Anhelosâ, difficilis, suffocans, erecta respiratio. Quamlibet in partem decubitis impossibilis, in anteriorem tolerabilior. Nocturnus & frequens sudor. Puris intercepti motus, strepitus auditur. Dolore acuto, duro, punctorio quandoque, ipso inspirationis momento graviore, juxta Mediastini in Sterno directionem, afficitur æger, torquetur, dilaceratur. Hæc cum adsunt abscessus Mediastini suspicandus venit. Nec dubites amplius si præcesserit Plevresis aut Peripneumonia minimè soluta. Curationem quæris? Indicat adagium illud, si quid corpori hæterogeneum noceat, evacuetur. Nec moram nectas. Citius numquam operaberis. Vix noscitur cum labefactus Pulmo, erosus membranis, suis functionibus omnino defraudatur.

I I I.

COGNITA morbi naturâ medenti nihil superest, quam ut causam & effectus quoslibet presentes debellet & profliget, præcaveat futuros & amoveat. Rebus in Chirurgicis naturæ ne credas nimium, fortunæ nequaquam. Malè affecta pars vicinas inficit, hæc depascitur alias, sicque in pejus res ruunt. Abscessus Mediastini opportunè curatus in sanationem exit, sibi relictus, nihil nisi funestum, horrendum & lethale procreat. Sanguis suppuratus, copiâ, pravâ dote, acrimoniâ, acore in dies ingravescebat vicina lædit, corrodit. Hinc Plevræ Diaphragmati adnatæ, ipsiusque septi mediî erosio metuenda, morbus diuus Paraphrenitide nuncupatus. Hinc Mediastini dilaceratio, in cavum Thoracis, puris

3

eructatio, undè tabes miserrima, Phtisis pulmonalis. Hinc pericardii, cordis quandoque ipsius maceratio, exsiccatio, corrosio solâ morte sedanda. Caveas orio vacare. Hic opus, hic labor. Puris minuenda est copia, imò tollenda omnino. Inde aëro salus, gloria medenti. Quâ arte hac præstare possis attentè perpendendum. Frustra urinas promovendo, secessum laxando, sudores ciendo aut quamlibet catharsim præscribendo, absorbentium ope vasorum, duce naturâ conaberis abscessum discutere. Si quandoque natura, sæpissimè successu fallente, has tentaverit vias, non major huic fides habenda. Curatio sic inchoatur, rarissimè perficitur. Summum adversus hunc morbum Terebri præsidium, imò omni alio si non commodius, præsentius saltem tutiusque affert remedium. Unicum in re Terebrum perforans, formâ multiplex. Optimum illud quocum salutem inferre potest Chirurgus. Supinè decumbenti, omnibus hinc & inde avulsis cruciatim exterioribus membranæ, applicatur instrumentum in imâ Sterni parte & latiori ad sinistram vergente, sicque vitatur mediastini quælibet læsio. Hæc sternum ossæ compage donatum spectant. Si vero cartilagineam indolem adhuc conservaverit, quod juvenibus huic morbo rarissimè obnoxiiis competere solummodo, celebranda erit paracentesis, quam, ut faciliorem tutioremque reddas, nucleo ab acu semipollice distanti, armato utendum est Triquetra.

I V.

SANATIONEM à naturâ denegatam à Terebro expostula; irrita minus erunt tua vota. In hoc spes conferenda. Præsentibus medetur incommodis, à futuris liberat & tueretur. Nulla metuenda Metastasis ægris non raro funesta. In Cranii contusionibus, fissuris, ictibus unicum remedium. Cur non eadem in Sterno præstaret? ut contentas partes ab importunâ & lethali facis mole liberet. Mira à Terebratione peractâ expectas? minimè falleris. Non prius celebratur hæc operatio, quin illicò à se ipso diversus æger admiratione rapiatur, mireturque se curatum esse. Eo enim instanti quo patet aditus puris expulsionem favens, integrâ frui valetudine arbitrat. Ecquid mirum? Quæ nocent foras amandantur, quæ profunt administrantur. Omnia evanescent symptomata. Fugit horrenda effectuum cohors. Anxietate liberatus æger, naturali atque desideratâ redditur tranquillitati. Facilem habilemque respirationem quæris? Hanc præstabunt Terebra, causam anhelitus difficilis fugant. Dolores mulcere tibi est animus? Stimulum infringunt. Lubet Diaphragma gravitate suâ levare, suisque motibus & functionibus exercendis compos fieri? Perfora Sternum, gravitatem grassantemque materiem expelle, & ulteriori occures putredini. Experientia comprobatum quis negaret? Celebrantur antiqui miro cum successu. Ecur nobis denegaretur potestas? Nihil artem apprimè callentibus impossibile. Nec tuos artus occupet timor, quidquid dicant cuiusdam sententiæ fautores, operationem rejicientes, quibus celebrari non posse videtur absque Mediastini læsione. Errant graviter. Nullæ horum rationes. Exclament Mediastinum in medio-Sterni non insigere, & ad sinistram plus minusve vagari, adeoque difficile admodum esse Terebra intra-membranas propellere. Huic præcavimus incommodo instrumenta ad sinistram Sterni partem applicando. Quin ipsamet aberratio Mediastini nullius est difficultatis. Pus enim contentum, frequentem respiratione compressum quoquoeversum fugere conatur, ibique suam vim exercet ubi minor est resistentia. Proinde cum propellatur ad Sternum minus resistens, cedentibus membranæ huic affixis, has hæc & illæc disjungit, separat, avellit, sicque periosteum privatur Sternum, remanetque spatium operationi fa-

vens, nedum ulla sit extimescenda noxa. Sunt quos terret sanguiferorum vasorum dilaceratio, vitandam secum inferens hæmorrhagiam. Nos non later Sterni margines lambere Arterias Mammarias. Verum in ipsis est parcendum ope Corporæ Terebri minori diametro donatæ. Insuper clamitant has quandoque jugum subire & ramulos in medio serpentes protendere. His concessis, quod raro evenit, minimè annihilanda est operatio. Hæmorrhagia siquæ sit, brevi finitura est, teque egregiè peregrisse testis erit omnimoda morbi curatio.

V.

MORBI curationem solâ in Terebratione reponere, ignorantis est & temerarii. In omnibus est modus, quo sublato ruit propositum. Vana erit operatio, cum pus adeo viscosum, pingue & crassum per patentés aditus expelli non poterit, nisi detergentibus, incidentibus atque attenuantibus utaris injectionibus, quæ fluidiorem liquidiorémque materiam efficiant. Pejorem adhuc sortem tibi pollicearé, si tota sanies collecta, unicâ vice confertim exeat. Maximum imminet periculum ne cum eâ avolent spiritus, juxta illud Hippocratis sect. 6^a. aph. 27. *qui pus in Thorace colligunt, aut aquâ inter cutem laborant, si uruntur aut secantur, pus aut aqua confertim affluerit, omnino intereunt.* Per vices itaque evacuanda est materies, adeo ut statim copiâ majori, dein minori, denique minimâ liberetur æger, quod indicant pulsus viriumque debilitas. His rite adhibitis rem perfecisse ne credas. Abstergentibus atque detergentibus reficiendæ sunt membranæ importuno colluviæ affluxu attritæ, emolliendæ sunt atque exsiccandæ. Arte factum vulnus, secundum artem curandum. Obmutescis? prudentiam, sagacitatemque requisitam miraris? Quid moror si cautè se gerere debeat Chirurgus, modo utiliter. Labefactatam valitudinem restauret, infirmam corroboret; insensibilissimos præcaveat morbos. Manuariam operationem ne repudies, nullâ arte aliâ morbum discuties. Difficilis via, non tamen minime terenda. Age semper, atque in mentem revoca, periculosus esse abscessu laborare, quam cum Triquetto aut Terebris discutere, & nobiscum concludere,

Ergo in abscessu Mediaſtini, celebranda Sterni Terebratio.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI

M. Carolus Dionis.

M. Gedeon de Robours.

M. Joannes Midy.

M. Joannes-Jacobus Bellet:ſte.

M. Petrus Antonius Lepy.

M. Elias Col de Vilars, Sæberrimæ Facultatis Decanus.

M. Laurentius Ferret, Chirurgiæ Gallicæ Idiomate Professor designatus.

M. Michaël Philippus Boyvan.

M. Henricus Besnier, Pharmacæ Professor.

Proponebat Parisiſ CAROLUS-LUDOVICUS LIGER, Altiſſimodorus,
Baccalaureus Medicus, A. S. R. H. 1742. à sextâ ad meridiem.

Typis QUILLAV, Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi.